

TOTS HI TENIM VEU:

Senyor o Sra. X.Y.:

Jo em dic Agustí Casanova i Masferrer. Per què vostè manten l'anonimat? Què ha d'amar? A qui encobreix? A vostè mateix? Al seu fill si en té? A la seva jove? Per què no dona la cara? Es d'Arbúcies o foraster? Per què no té la valentia i noblesa de signar la carta?

Em pregunto: ha llegit la meva carta-article? Sí. L'ha entès? O simplement ha sentit comentaris? ¿La meva carta no mereix un estudi més profund i no tan superficial?

Vostè no ha entès la meva carta.

S'ha de ser honest senyor X.Y. Tingui en compte les acusacions que em fa. Es greu el que diu. Ha d'argumentar. ¿Combat vostè amb raons alguna de les opinions vertides en la meva carta?. La seva resposta sembla néixer d'un ressentiment. Quina relació hi ha entre la seva carta i el meu article? Aporti proves senyor X.Y. La seva carta la valoro com un atac personal.

Vostè no ha entès la meva carta.

Dic en la meva carta que estic contra Cupa? Com pot, doncs, vostè afirmar-ho? Quins elements de judici té? Alerta, senyor X.Y. Es greu el que vostè em diu.

Per què en la seva carta s'apantalla sota terceres persones? Així escriu: "diuen" que necessito el favor dels poderosos". Per què no ho diu amb primera persona i assumeix la responsabilitat? Per què no diu: "jo dic"? Es limita a dir: "sento comentaris", "diuen". Això no és seriós. No senyor. Per altra part: ¿qui són els poderosos?, i quin favor necessito? Com ho demostra? Proves, demostracions, ¿en té?. Sigui noble. No és seriós - senyor X.Y.

Per altra banda: ¿qui és vostè per recriminar el fet de que jo ensenyés la carta-article a les parts interessades? És, que, potser, no ho puc fer? Li haig de demanar permís? Sàpiga que sols vaig portar a terme un acte de llibertat d'expressió. O vostè no hi està d'acord amb la llibertat d'expressió. Sóc lliure de mostrar un article a qui vulgui encara que estigui adreçat a Perxada igual que vostè ho era per ensenyar la seva carta a qui volgués. Arreglats estariem! Vostè coarta amb la seva opinió la llibertat personal. La seva carta no és reflexiva, és pur apassionament.

I què és això de fer-ne propaganda? Quina propaganda vaig fer? Ho pot demostrar? Sap què és vostè fer propaganda? Consulti el diccionari, si us plau. No vaig donar còpies, com diu vostè. La meva carta-article no és cap presa de posició política. No és un canviar-se de camisa. És simplement i hauria de saber-ho si fos objectiu, una exposició que crec real d'un fet social que afecta al meu poble en aquest moment. Encertat o equivocat? És el risc de tota opinió manifestada. Ja se sap. Fins i tot li dic que el meu article, per raons d'honestedat personal, l'hauria escrit igual estant Cupa a l'oposició i si s'ha guesin invertit els papers. Segur.

Vostè no ha entès la meva carta.

¿No és pot lliurar els fills i néts a una persona que es limita a fer una exposició d'un fet independentment de la seva ideologia? Per altra part vostè en treu moltes conclusions, redactades en forma de pregunta, a partir d'una afirmació no demostrada:... "en menys temps que en canviar una camisa". En quin moment, repeteixo, afirmo en la meva carta que estic contra Cupa?

Què vol dir això que jo planejo el camí? Quin camí? I com el planejo? Siqui més precís. Està capacitat vostè per a dir en qui es poden deixar els fills? Què sap vostè d'educació i cultura? Coneix vostè la meva trajectòria intel·lectual i pedagògica? Quan diu, que la meva sol·licitud al carrec de director obeeix a interessos personals? Quins interessos? L'únic interès és servir la comunitat i així ho vaig fer constar davant del Ministeri, i ara ho dic a Arbúcies i a tota la comarca. I punt.

Vostè no ha entès res de la meva carta-article. Procuri llegir millor. La meva carta intencionalment sols volia contribuir a pacificar el poble i això és quelcom sa i laudable. Estimo molt a Arbúcies i tot el que passa als seus ciutadans m'afecta.

Vostè confon els ets amb els uts i no és això, company, no és això.

Sort i prosperitat a tots els lectors.

AGUSTÍ CASANOVA i MASFERRER